

بررسی تنوع ژنتیکی در تعدادی از ارقام پرتقال و نارنگی ایرانی با استفاده از نشانگرهای ریزماهوره

بهروز گل‌عین، علیرضا طلائی، ذبیح اله زمانی، علی عبادی و سید علی اکبر بهجت نیا

در این تحقیق تنوع ژنتیکی ۸ رقم پرتقال و ۶ رقم نارنگی توسط ۷ نشانگر ریزماهوره بررسی گردید. در مجموع ۵۲ آلل با استفاده از ۷ نشانگر شناسایی شد. تعداد آلل‌ها در هر مکان ژنی بین ۳ تا ۱۰ عدد و میانگین آنها ۷/۴۲ بود. سطح چند شکلی بین ۰/۵۰۵ تا ۰/۹۵۰ در تغییر بود. با استفاده از ۷ نشانگر ریزماهوره تنوع کمی در بین ارقام پرتقال مشاهده گردید، ولی در مقابل کلیه ارقام نارنگی قابل تمایز از یکدیگر بودند. دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه‌ای داده‌های بدست آمده از ۷ نشانگر ریزماهوره در ارقام پرتقال و نارنگی به روش گروه‌های جفتی وزن نشده، ارقام پرتقال را به یک گروه اصلی و سه زیر گروه و ارقام نارنگی را به ۴ گروه اصلی و متمایز تقسیم‌بندی نمود. نتایج نشان داد که بیشتر ارقام پرتقال محلی مورد مطالعه احتمالاً تک کلون‌هایی هستند که در نواحی مختلف با نام‌های متفاوت شناخته می‌شوند و شاید در حقیقت کلون‌های مختلف یک رقم باشند که از طریق جهش‌های نقطه‌ای ایجاد شده‌اند و بنابراین توسط نشانگرهای استفاده شده به خوبی قابل تمیز از همدیگر نبودند. بررسی با تعداد بیشتری از نشانگرهای ریزماهوره و یا استفاده از سایر نشانگرهای ملکولی ممکن است بتواند در تعیین دقیق‌تر قرابت این ژنوتیپ‌ها کمک نماید. کلمات کلیدی: پرتقال، نارنگی، مارکرهای ملکولی، ریزماهوره، چند شکلی